

— V. a. 1) Upplösa. — 2) (gram.) *R. ett ord*, angifva, till hvilken ordklass det hör, dess konjugation, deklination, o. s. v. — *R-nde*, part. akt. Adjektivt: *R. medel*, lösende medel. — *R. sig*, v. r. Besluta sig, fatta beslut. — *R-d*, part. pass. Betyder, brukadt som adjektiv: Beslutsam, rask, modig.

RESON, -ón, m. 3. (fr. *Raison*, af lat. *Ratio*) 1) Skäl, grund. *Af den r., att... Taqa r.* — 2) Billighet, skälighet. *Után all r. Han har ingen r.* [Räson.]

RESONABEL, --áb'l, a. 2. (fr. *Raisonné*) Förnuftig; billig, skäligh. [Räs —.]

RESONANS, --nånngs, m. 3. (lat. *Resonantia*) Förlängningen af ett ljud, frambragt antingen genom uthållningen af en strängs svängning, eller genom det återskall, som tonen erhåller ifrån sidoväggarna af ett instrument.

RESONANSBOTTEN, --ånngsbå't'n, m. 2. pl. — *bottnar*. 1) På klaviatur-instrumenter: det tunna bräde af gran, som är näst under strängarna. — 2) Det något hävlda öfre brädet af gran på violininstrumenter. — 3) Öfre sidan af kroppen på lutartade instrumenter. — För bem. 2 finnes svenska ordet Ljudbotten.

RESONANSHÅL, resonånngshå'l, n. 3. Se *Ljudhå.*

RESONEMANG, resånemånng, n. 3. (fr. *Raisonnement*) Slutledning; uppställning af en kedja slutsatser, för att bevisa något. [Resonnement, Råsonemang.]

RESONERA, v. n. 1. (fr. *Raisonner*, af lat. *Ratiocinari*) 1) Göra förnufts slut, sluta; anföra skäl och grunder. — 2) Orda, prata. *R. vidt och bredt.* — 3) Göra invändningar. *R. inle.* [Råsonera, Resonnera, Råsonera.]

RESONLIG, resånligg, a. 2. Billig, skäligh.

RESPASS, n. 3. Se *Pass*, I, 2. (fam.) *Gifva någon r.*, afskeda honom.

RESPEKT, respä'kt, m. sing. (lat. *Respectus*) Vördnad, aktning. *Ingifva r. Med r.*, med förlöf sagdt. [-spect.]

RESPEKTABEL, respä'ktå'b'l, a. 2. Vördnadsvärd; ansenlig. [-ect —.]

RESPEKTERA, respä'ktera, v. a. 1. 1) Vörda, bära aktning för, akta. — 2) Hafva afseende, försyn för; akta; skona. [-ect —.]

RESPEKTIV, respä'kti'v, a. 2. (fr. *Respectif*) 1) Hvar och en särskilt beträffande. — 2) Ärad, aktningsvärd. *R-e fullmäktige. Stadens r-e invånare.* [Respectif.]

RESPEKTUÖS, respä'ktu'ös, a. 2. Vördnadsfull, aktningsfull.

RESPENNINGAR, m. 2. pl. Penningar till en resa.

RESPIRATION, ---tschón, f. 3. Andedrägt.

RESPIRERA, v. n. 1. Andas.

RESPIRER, respí't, m. 3. (fr. *Respirer*, af lat. *Respirare*) Se *Anstånd*, *Uppskof*.

RESPONDENT, respånnd'nt, m. 3. En, som vid en disputation upptager opponenterens argumenter och till en början försvarar de af Preses utgifna teser.

RESPONDERA, respånnd'era, v. n. 1. Vara respondens vid en disputation.

RESPONSABEL, respånnså'b'l, a. 2. (fr. *Responsable*) Ansvarig.

RESROCK, m. 2. Rock, som begagnas på resor.

RESSAKER, f. 3. pl. Saker, som medtagas på resa.

RESSKRIN, n. 5. Skrin, hvori åtskilliga resaker förvaras.

RESSTÖFVEL, m. 2. pl. — *stöflar*. (mest i plur.) *Resstöflar*, stöflar, som begagnas på resa.

RESSUP, m. 2. Sup med tillugg, som tages vid afresan ifrån ett ställe.

RESSÄLLSKAP, n. 3. o. 3. 1) En eller flera personer, som åtfölja någon på en resa. *Hafva, få, medtaga någon till r.* — 2) Flera personer, som resa tillsammans. *Möta ett stort r.*

REST (långt e), se *Resa*, 2.

REST, rä'sst, m. 3. (fr. *Reste*, ital. *Resto*) Återstod, lemning, öfverskott. *Vara på r.*, icke i rättan tid hafva gjort sin inbetalning. *Komma på r.*, dröja utöfver tiden med betalning. *För r-en*, för öfrigt.

RESTANTIER, rästånntsiär, 3. pl. Qvarstående fordringar.

RESTAURATION, räståratschón, f. 3. (franskt ord, af lat. *Restauratio*) 1) a) Återställande, återupprättande, återupphjelpande. — b) (särskilt) En afsatt regents eller fördrifven dynastis återinsättande i dess rättigheter. Säges isynn. om huset Stuart i England och Bourbon i Frankrike. — c) En sålunda återställd dynastis regering, system och grundsatser; äfv. tiden, hvarunder den bibehåller sig. — 2) Spisqvarter, värdshus för lägre klassen. Heter, för denna bem., i franskan: Restaurateur.

RESTAURATOR, rästauråt'ör, m. 3. (uttalas i pl. — tórär) (lat.) Återställare, återupprättare.

RESTAURATÖR, rästaurat'ör, m. 3. (fr. *Restaurateur*) En, som håller restauration, spisvärd.

RESTAURERA, rästaur'era, v. a. 1. (lat. *Restaurare*) Återställa, åter upprätta, åter upphjelpa.

RESTER, rä'sst'r, förkortadt i st. f. *Resterar*, återstår.

RESTERA, räst'era, v. n. 1. (lat. *Restare*) Vara eller blifva öfver, återstå.

RESTITUERA, v. a. 1. Återställa: 1) Återgifva, återlemba. — 2) Åter upprätta, iståndsätta. — *Restituerande*, n. 4. o. *Restituering*, f. 2.

RESTITUTION, restitutschón, f. 3. 1) Återställande, återlembande, återbärning. — 2) Återställande i sitt förra skick; återinsättande i rättigheter.

RESSLÄNGD, f. 3. Förteckning på dem, som icke betalt föregående årets skatt.

RESTRANSÄKNING, f. 2. Ransäkning, som af landshöfding anställes rörande förhållandet med dem, som kommit på restslängd.

RESTRIKTION, restrictschón, f. 3. Inskränkning, förbehåll. [-stric —.]

RESTRIKTIV, restricti'v, a. 2. Inskränkande. [Restrictif.]

RESTRINGERA, v. a. 1. (lat. *Restringere*) 1) Inskränka. — 2) (om läkemedel) Sammandraga, stoppa.

RESULTAT, resultåt, n. 3. o. 3. Slutlig verkan, följd, påföljd, utgång, utslag, slut, slutsats. *R-et af underhandlingarna blef, att... Komma till ett godt r.*

RESULTERA, v. n. 1. (lat. *Resultare*) Uppkomma, vara eller blifva följd (af), hafva till påföljd.

RESUMÉ, resymé, m. 3. (fr.) Kort öfversigt af huvudpunkterna i ett mål, summariskt innehåll.

RESUMERA, resym'era, v. a. 1. (lat. *Resumere*) I korthet uppreda eller anföra innehållet af något. — *Resumerande*, n. 4.